M.S. Regele Mihai I şi M.S. Regina Mamă Elena
au vizitat Marţi cantinele legionare din Capitală

Profund îndureraţi de suferinţele poporului, M. S. Regele Mihai I şi M. Sa Regina Mamă Elena au cercetat, eri, alte lăcaşuri unde se alină suferinţele celor obijduiţi, coborînd în mijlocul poporului şi căutând să aducă, prin Augusta Lor prezenţă, o mângâiere acestora.

LA CANTINA DIN STR. BREZOIANU

Prima vizită au făcut-o MM. LL. la cantina Nr. 2, din str. Brezoianu n-rul 31.

Suveranii au sosit la ora 11,30 cu automobilul regal, fiind însoţiţi de d-na Catargi, mare doamnă de onoare şi de d. colonel Pastia ,aghiotant regal, fiind întâmpinaţi de: d-na general Antonescu, soţia Conducătorului Statului; d-na Elena Corneliu Zelea Codreanu, d-na Horia Sima, d-na Claudian Tell, comandantul Bunei Vestiri, Ilie Gârneaţă, comandant al „Ajutorului legionar"; colonel Al. Rioşeanu, subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne şi A. Mânzatu, director de cabinet.

Legionara Ileana V. Rusi, a dat raportul MM. LL.

Suveranii, urmaţi de sultă, au intrat în sala de mese. Aci, un copil a spus rugăciunea „Mâncavor săracii şi se vor sătura". Majestatea Sa Regina Mamă Elena a invitat pe refugiaţii cari luau masa acolo să se aşeze şi să-şi continue masa.

Inalţilor oaspeţi li s'a adus o porţie de mâncare, spre a o gusta. Era un pilaf cu carne. Adresându-se d-nelor Antonescu şi Catargi, graţioasa noastră Suverană, a exclamat: „Bună mâncare!"

In acest timp, comandantul „Bunei Vestiri", d. Ilie Gârneaţă, a dat Suveranilor lămuriri asupra căminului şi cantinei. La această cantină, înfiinţată de „Ajutorul legionar", pe lângă căminul refugiaţilor din Transilvania de Nord, se serveşte masa, zilnic, la 4-500 de persoane, iar dimineaţa li se dă ceaiul cu un sfert de pâine. Masa constă într'un fel de mâncare cu carne.

Cu părintească afecţiune, M. S. Regina Mamă Elena se apropie de o tânără refugiată. Sfioasă, cu figura îmbujorată de emoţie, copila răspunde la întrebări:

Se numeşte Marioara Bog şi e de fel din comuna Zăbala, jud. Trei Scaune. Este infirmieră, dar acum nu are nici un serviciu.

La altă masă, M. Sa a stat de vorbă cu un refugiat concentrat, Albuş Vasile, din Cluj, care are cinci copii.

MM. LL., urmaţi de suită, au coborît la subsol unde se află bucătăria. Aci, au fost impresionaţi de curăţenia care domneşte peste tot şi de ţinuta legionarilor şi legionarelor în halate albe, cari pregătesc mâncarea şi servesc masa.

Dela subsol, au urcat la etaj, unde sunt dormitoarele în cari se adăpostesc 200 refugiaţi, printre cari numeroşi studenţi şi elevi.

Legionarul dr. ILIE COLHON, comisar pentru refugiaţi, a dat lămuriri asupra modului în care este organizat căminul pentru refugiaţi, care e prevăzut cu spălător, baie cu duşuri şi căzi şi cu o spălătorie.

LA CANTINA DIN STR. DOAMNEI

Dela cantina din str. Brezoianu, Majestatea Sa Regele Mihai I, Majestatea Sa Regina Mamă Elena, împreună cu cei cari-I însoţeau, au mers la cantina n-rul 1, instalată în subsolul clădirei din str. Doamnei, de lângă Bursă. Aci, se serveşte masă de restaurant, cu două feluri de mâncare, la preţul de 10 şi 20 lei, intelectualilor şi lucrătorilor nevoiaşi. Masa se serveşte zilnic, între orele 12 şi 2 la amiază şi 7½—9½ seara, şi se ospătează zilnic, 7-800 de persoane.

La intrarea Suveranilor în restaurant, întreaga asistenţă s'a ridicat în picioare şi a dat onorul legionar. MM. LL. au vizitat apoi cu deamănuntul bucătăria, gustând din mâncările pregătite.

Inaugurarea centrelor de distribuire a supei populare

Inaugurarea centrelor de distribuire a supei populare, organizate de „Ajutorul legionar" din Capitală, s'a făcut eri, la ora 1, în comuna Dămăroaia-Griviţa, la sediul grupului 5 C. M. L., în prezenţa MM. LL. Regele Mihai I şi Regina Mamă Elena.

Venind dela cantina legionară n-rul 1, MM. LL. urmaţi de suită, au descins din automobile în faţa sediului legionar.

Aci, le-au eşit în întâmpinare primarul comunei, d. Popa Constantin, ajutorul de primar, Postescu Teodor; comandantul grupului 5 C.M.L., Ionel Ene şi dr. Ilie Constantin, conducătorul „Ajutorului legionar" din grupul 5.

La descinderea din automobil, primarul comunei, dând raportul, a oferit Majestăţilor Lor, pâine cu sare.

Garda de onoare, cu drapel, şi toate şcolile primare din comună, înşirate frumos pe deoparte şi de alta a străzii, au dat onorul.

MM. LL. au vizitat sediul grupului, după care s'a oficiat un serviciu religios de preoţii: Gh. Pietreanu şi Silvestrovici Andrei, dela biserica „Progresul 2 Bellu"; C. Predeleanu, parohul comunei Dămăroaia şi Gh. Bărbulescu, parohul comunei Bucureştii Noui. Corul legionar, condus de camaradul Teognoste, a dat răspunsurile.

După oficierea serviciului religios, MM. LL. şi întreaga asistenţă au asistat la împărţirea supei populare celor 300 de săraci din această comună.

Apoi, în uralele nesfârşite ale celor de faţă, MM. LL. s'au urcat în maşină, plecând spre Capitală.

D. SMEU

Moartea fostului ministru Ion Inculeţ

Ion Inculeţ s'a născut la 5 Aprilie 1884 în comuna Răzeni, judeţul Lăpuşna, dintr'o familie de neaoşi răzeşi moldoveni.

După absolvirea seminarului teologic din Chişinău, a urmat studiile universitare la Juriev, fiind apoi numit privat-docent la universitatea din Petrograd. Aici şi în această situaţie îl găseşte isbucnirea revoluţiei ruseşti la 1917.

La sfârşitul lui August 1917 a fost ales membru în sovietul deputaţilor ţărani, după care s'a dus în Basarabia, unde avea să jeace un rol important în chestiunea unirii.

Ales preşedinte al Sfatului Ţării, Inculeţ a luat parte în mod succesiv la toate etapele agitate din perioada renaşterii patriotice a moldovenilor basarabeni, prezidând actul unirii Basarabiei cu patria mamă la 27 Martie 1918.

După unire, a fost de multe ori ministru al Basarabiei, apoi ministru al sănătăţii, comunicaţiilor şi în ultima vreme minsitru de interne şi vice-preşedinte al consiliului de miniştri.

Numit ministru în cabinetul din Iunie a. c. care trebue să semneze pierderea Basarabiei, a refuzat să depună jurământul, pentru a nu-şi pune numele pe actul ce distrugea ideia însăşi a alipirii Basarabiei.

Ion Inculeţ moare în etate de 56 ani. Corpul neinsufleţit al celui ce a fost Ion Inculeţ a fost depus în cursul zilei de eri la biserica Amzei, din piaţa Amzei.

Imediat ce s'a aflat vestea morţii, prietenii şi cunoştinţele au făcut pelerinaj la locuinţa defunctului. Au venit pentru a prezenta condoleanţe d-nei Inculeţ d-nii: Gh. Tătărăscu, fost preşedinte al consiliului de miniştri, I. Pelivan, Şt. Ciobanu, fost ministru; V. P. Sassu, fost ministru; d. Bogoş, fost ministru; Manolescu-Strunga, fost ministru; prof. Simion Pamfil, E. Sinichiu; D. Dragomir; Gh. Ciolac, foşti deputaţi, V. Ciolac, col. Tilică Stănescu, fost director general al siguranţei Statului.

*

Inmormântarea fostul vicepreşedinte al consiliului de miniştri se va face Joi, la cimitirul Bellu.

Delegaţii de basarabeni refugiaţi, prietenii şi cunoştinţele au defilat în tot cursul zilei de eri prin faţa sicriului, depunând coroane şi flori.

Parastasul d ela biserica „Mihai Vodă"
Pomenirea gen eralului Moruzzi, fost inspector general al cavaleriei

Asistenţa în timpul serviciului religios

Marţi dimineaţă, la ora 11 jum., a fost la biserica „Mihai Vodă" din Capitală, un parastas pentru odihna sufletului generalului Moruzzi, fost inspector general al cavaleriei.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. S. episcopul Partenie Ciopron al armatei, înconjurat de: pr. colonel Dăncilă, pr. maior Georgescu, pr. căpitan Barbu Gheorghe Craiova, pr. Gh. Păsculescu-Orlea, parohul bisericii „Mihai Vodă" şi diaconul Florea.

Răspunsurile religioase au fost date de corul seminarului „Nifon".

Au asistat la această pioasă ceremonie — în afară de d-na general Moruzzi şi membrii familiei — d-nii: colonel Rămniceanu şi maior Mircea Tomescu, adjutanţi regali, delegaţi din partea Palatului; Horia Sima, vice-preşedintele Consiliului de miniştri; prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale; Al. Constant, ministrul presei şi propagandei; general Pantazi, subsecretar de stat la ministerul apărării naţionale; Horia Cosmovici, subsecretar de stat la preşedinţia consiliului; D. D. Gerota, secretar general la justiţie.

D-nii: Iuliu Maniu, Virgil Madgearu, Mihai Popovici şi profesor Taşcă, foşti miniştri; generali: Samsonovici, Marcel Olteanu, Rujinschi, Rasescu, Petre Georgescu, Comănescu, Petrescu-Togo, Pleniceanu, Niculescu, Constantinescu, Cealău etc.

Deasemeni d-nii: colonel Şt. Zăvoianu, prefectul poliţiei Capitalei; dr. Ilie Lazăr, col. Calistrat Stoenescu, maior Berlescu; o delegaţie de ofiţeri din regimentul 1 roşiori, etc.

Revizuirea situaţiei supuşilor străini

Monitorul Oficial nr. 273, din 19 Noembrie, publică următoarea decizie a ministerului muncii:

ART. 1.—La 10 Decembrie a. c. va începe revizuirea situaţiei supuşilor străini care îşi exercită profesia în România şi cărora le expiră termenul de şedere în ţară pe ziua de 31 Decembrie 1940.

Pe lângă supuşii străini şi aceia care intră în prevederile decretului-lege Nr. 4.072 din 1938, la revizuirea din acest an, vor mai trebui să se prezinte spre a li se aranja situaţia faţă de legea controlului străinilor şi legea pentru proteguirea muncii indigene, toţi acei care au cerut înscrierea ulterioară în listele de naţionalitate română şi li s'a refuzat înscrierea în aceste liste.

ART. 2. — In acest scop se instituie pe lângă Inspectoratele generale de muncă, precum şi pe lângă Inspectoratele de muncă Ploieşti, Bacău şi Subinspectoratul de muncă Brăila câte o comisiune de revizuire.

Aceste comisiuni se vor compune din şefii inspectoratelor de muncă respective, un delegat al Ministerului Afacerilor Interne şi un delegat al Ministerului Economiei Naţionale, Comisiunile vor lucra sub preşedinţia delegaţilor Ministerului Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale.

Pentru Bucureşti vor lucra 5 comisiuni de revizuire.

Comisiunile de revizuire vor începe să lucreze pe ziua de 10 Decembrie a. c.

ART. 3. — Normele după care vor lucra comisiunile de revizuire se vor stabili de acest departament.

ART. 4. — Depunerea actelor supuşilor străini în vederea revizuirii, se va face începând de la 20 Noembrie—5 Decembrie a. c.

Actele se vor depune:

a) Pentru străinii domiciliaţi în comunele urbane la oficiile de poliţie;

b) Pentru străinii din comunele rurale, la preturile respective;

c) Pentru cei din Bucureşti, la Serviciul controlului străinilor de pe lângă Prefectura Poliţiei Capitalei.

„Inapoi" la pro prietatea agra ră consolidată - sau... „înainte" cu pulverizarea loturilor de muncă rurală?

Intr'o cărţulie numai de câteva file, d. Constantin Garoflid a cărui autoritate printre economiştii ţării este indeobşte recunoscută, cuprinde o seamă de constatări şi opinii, de covârşitor interes actual, închinate promovării agriculturii.

Este atâta adevăr în rândurile d-sale şi mai ales se desprinde din mai fiece slovă aşternută în scrisul d-sale atâta grije de adevăr în examinarea chestiunei ce-l preocupă, încât lucrarea chiamă asupra-i toată atenţia cârmuirii.

De altfel este vorba aci de agricultura naţională şi de viitorul ei — studiate în raport cu structura proprietăţii rurale în România şi influenţa ei asupra producţiei agricole — **ce sunt indisolubil legate de soarta însăşi a Statului, am zice chiar: de raţiunea lui de a fi.**

Fiindcă noi nu suntem o naţie de simbriaşi; noi nu suntem o colectivitate de proletariat amorf în slujba cine ştie cărui capitalism abusiv şi nici terenul de experienţă al unui colectivism importat, împotriva orişicând în România şi cu atât mai incompatibil azi cu un Stat legionar, de la care se aşteaptă tocmai un echilibru mai adânc, organic, al structurii noastre sociale şi economice.

Romanimea, naţională şi fervent naţionalistă, este o naţiune muncitoare de glie. Statul naţional român s'a durat din organizarea şi propăşirea muncii pământului, sfinţită pe proprietatea agricolă individuală. Elitele noastre, adevărate s'au selecţionat — prin străduinia înaintaşilor — din ţărănimea înstărită şi din „burghezia" naţională luminată, nici un moment înstrăinate de harul, îndumnezeit, al brazdei.

Am fost, suntem şi vom fi, astfel: ţară agricolă.

Din nefericire însă — şi aceasta este marea problemă, crucială, a viitorului nostru — „structura proprietăţii agricole în România nu este economică", **precum sintetizează d. Garoflid în exordiul d-sale.**

In adevăr, în această privinţă datele, încercate, ale recensământului din 1930, sunt convingătoare. (Şi cu toate că, între timp, din cauza vitregiei soartei, cifrele s'au schimbat prin pierderea vremelnică a Basarabiei şi a Nordului Bucovinei, tâlcul lor a rămas totuşi acelaş, riguros).

Potrivit elementelor acestui recensământ, întinderea arabilă a Ţării Unite este de 12 milioane 850 mii hectare, însumând următoarele „grupe de exploataţie": 35,8%, adică 4 milioane 600.000 ha., loturi de muncă agricolă până la 5 hectare; 24,2%, adică 3.110.000 ha., loturi de muncă agricolă dela 5 până la 10 ha.; 25,4%, adică 3.270.000 ha., loturi de muncă agricolă dela 10 până la 100 ha.; şi 14.6%, loturi de muncă de peste 100 ha.

Primul înţeles ce se desprinde din acest tablou, sumbru, e că marea proprietate rurală — împotriva căreia încă se asmut azi uri şi provocaţiuni — reprezintă numai o şeptime (14.6%) — din totalul suprafeţei arabile din România; **ceeace însemnează că doar pe această porţiune se poate săvârşi o cultură intensă, ştiinţifică, aptă să asigure selecţiunea produselor şi să îndestuleze nevoile exportului.**

Al doilea înţeles îl cristalizează d. Garoflid în broşura d-sale: „Proprietatea mică, sub 5 hectare, are o suprafaţă de 4.600.000 ha. din terenul arabil total al ţării, adică un procent de 35,8%".

*

S'a mai produs însă un fenomen deopotrivă de îngrijorător.

Nu s'a putut menţine, — decât în neînsemnată măsură, — nici măcar acest minim quasi îndestulător.

Căci: „din cauza presiunei creşterii populaţiei — cum scrie tot d. Garoflid — suprafaţa mijlocie a proprietăţii mici este astăzi, după 20 de ani dela reforma agrară, **NUMAI DE 3 HECTARE** şi are tendinţa să mai scadă", cu toate dispoziţiunile cuprinse în legile cari limitează pulverizarea proprietăţilor agrare!

Autorul lucrării, plină de curaj al expresiei sincere dar şi de amărăciune faţă de insuficienţa soluţiilor de remedierea situaţiei încercate în trecut, expune, cu superior discernământ şi temeinică cunoaştere, pricinile multiple ale stărilor de fapt actuale şi atinge în treacăt, ineficacitatea sistemului preempţiunei (aşa cum a fost aplicat).

Ajunge în acest chip la evoluţia proprietăţii rurale, din România, în ultimii ani.

E profund pilduitoare.

Statistica ministerului finanţelor atestă în această privinţă că proprietatea mare (de peste 250 ha.) s'a micşorat — dela 1927 şi până în 1931, adică numai în patru ani — cu 440 hectare, iar cea mijlocie (între 50 şi 250 hectare) cu 197.000 hectare; **în vreme ce proprietatea mică, până la 5 hectare a crescut cu 372 mii hectare.**

Ce însemnează această evoluţie? — se întreabă d. Garoflid.

Răspunsul d-sale este pe cât de îndreptăţit pe atât de îngrijorător:

Aceasta înseamnă, scrie d-sa că în scurtă vreme toată proprietatea mare şi parte din proprietatea mijlocie vor fi absorbite de ţărani sub formă de loturi de 5 ha. cari, cu timpul, vor ajunge la 3 ha., cât e mijlocia acestei proprietăţi astăzi, iar în viitor şi mai puţin.

*

Autorul studiului de care ne ocupăm înfăţişează şi constatările oficiale ale ministerului agriculturii asupra producţiei proprietăţilor agricole mici şi mari.

Iată-le, pe scurt:

Proprietatea mare: grâu 15,48 hectolitri la hectar; porumb 17.99 hectolitri la hectar; orz 15.48 hectolitri la hectar.

Proprietatea mică: grâu 13.43 hect., porumb 14,26 hect., orz 14.20.

Iar după expropriere: grâu 9.2 chintale la hectar — porumb 8 chintale la hectar — orz 9.1 chintale la hectar.

Trebue să se ţină seama că cifreie de mai sus nu reprezintă o realitate absolută fiind că „după expropriere nu s'a mai ţinut deosebit statistica producţiei"... (adică şi pentru mica şi pentru marea proprietate) deci concluziunile cuprind o medie simţitor ameliorată, deci puternic influenţată, de indicele major al producţiei proprietăţilor mari.

Ori şi cum, d. Const. Garoflid e silit să afirme, din scrutarea elementelor de mai sus că „în aceste cifre se oglindeşte tragedia economică urmată expropri-erii".

D-sa mai semnalează însă că „proprietatea mică nu poate satisface azi toate necesităţile de traiu ale ţăranilor căci produsul ei e aproape în întregime consumat pe loc, numai pentru hrană".

Aşa că pentru export ca şi pentru alimentarea oraşelor rămân doar marile proprietăţi.

In fine, verificând conturile de gestiune ale moşilor cultivate intensiv, dsa dovedeste că cheltuiala mijlocie a exploatării lor, la hectar, atinge circa 6000 lei, din care 3000 lei reprezintă preţul muncii, aî braţelor, în imensa majoritate a cazurilor, al braţelor locuitorilor rurali din preajma moşilor.

Ştiţi, în schimb, care e valoarea producţiei pe hectar a micii proprietăţi?

Este circa 3000 lei, la hectar, adică exact atât cât marea proprietate distribuie ţăranilor numai ca preţ al muncii lor!

*

Ne oprim, deocamdată, aci.

Concluziuni nici nu vom trage.

Observăm doar că rezolvarea problemei proletariatului agricol nu e de ordin social, ci de ordin exclusiv economic; şi că tocmai de aceea problemele economiei naţionale nu pot fi rezolvate sub auspiciile pripei şi indispoziţiilor tendenţios asmuţite.

ION I. NEDELESCU

In jurul asasinării
avocatului Lefterof la Silistra

In legătură cu asasinarea avocatului Lefterof, fost preşedinte al comunităţii bulgare din Silistra şi despre care corespondentul nostru din Constanţa a relatat că era român, după mamă şi că moartea lui a produs vie impresie în rândurile refugiaţilor români din Silistra întru cât a luptat pentru o armonioasă înţelegere între români şi bulgari, ni s'au prezentat documnte oficiale din care reese tocmai contrariul.

Lefterof n'a fost nici odată deputat în parlamentul românesc. A candidat, susţinut de comunişti, dar n'a reuşit.

In urma raportului fostului prefect de Durostor, Taşcu Pucerea, contenciosul ad-tiv şi al avocaţilor din ministerul de interne a opinat ca ministerul să ia de urgenţă măsuri pentru expulzarea lui Lefterof „dar fiindcă d-sa, în afară de atitudinea duşmănoasă faţă de ţară, mai este semnalat ca un element periculos pentru ordinea şi siguranţa statului".

A murit scriitorul Ion Neagu-Negulescu

Sâmbătă a încetat din viaţă la Braşov scriitorul I. Neagu-Negulescu, care a colaborat şi la *Ziarul Călătoriilor şi al ştiinţelor Populare*.

Fiu de ţăran din satul Meteleni (Buzău), el şi-a consacrat scrisul şi viaţa păturii ţărăneşti, tălmăcindu-i viaţa, sufletul, năzuinţele spre un trai mai omenesc.

Printre scrierile sale remarcăm *Icoane din Nord, Flăcări Innăbuşite, Povestea lui Stan Păpuşă, Prisaca lui Moş Andrei*; apoi un roman *Arimania sau Ţara Bunei Inţelegeri*, scriere în care dă îndrumări economico-sociale, arătând însemnătatea cooperaţiei în viaţa popoarelor.

A dat la iveală reviste literare şi cu caracter sociologic, iar, în vremea din urmă, colabora la *Gazeta Transilvaniei*.

Iuliu Negulescu-Neagu a fost un suflet ales, a cărui viaţă pământească s'a stins, la vârsta de 62 de ani, încă în puterea muncii intelectuale când ar fi putut îmbogăţi literatura şi cu alte scrieri la înălţimea frumosului său talent.

L. I.

Programul procesiunii religioase din ziua de 21 Noemvrie 1940

Pentru marea procesiune dela 21 Noemvrie s'a stabilit următorul program:

Crucea patriarhală dusă de un călugăr, încadrat de 2 diaconi în veşminte şi cu cădelniţi.

Prapurii bisericilor din Capitală, icoanele şi sfeşnicele cu lumânări aprinse.

Trei eleve dela Internatul Ortodox (la mijloc eleva care va purta icoana, deoparte şi de alta două eleve cu amfore).

Trei eleve dela Externatul Ortodox „Zoe Romniceanu" (la mijloc eleva care va purta icoana, deoparte şi de alta două eleve cu amfore).

Drapelul Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor Române urmat de grupul elevelor aşezate în rânduri.

Elevele dela diferite şcoale, în grupuri destinate.

Toţi Diaconii din capitală, în veşminte sacre şi cu cadelniţe.

Preoţii din Capitală cu epitrahil şi culion — în rânduri de câte şase încadraţi de protopopi.

Arhiereii în veşminte sacre înconjuraţi de clerul Sf. Patriarhii — în sfite şi epitrahil

Sfintele Moaşte ale Sf. Dumitru cel Nou încadrate şi purtate de un corp de legionari.

Icoana Făcătoare de Minuni a Mitropoliei din Iaşi încadrată de întreg clerul Sf. Mitropolii.

(Aici se alătură şi alte Sft. Moaşte dela alte biserici).

Persoanele oficiale din guvern şi alte persoane din conducerea ţării, cu doamnele.

Comitetul Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor Române în frunte cu d-na Alexandrina Gr. Cantacuzino, d-nele Conducătoare ale Mişcării Legionare în frunte cu d-na Elena C. Codreanu şi d-nele Preşedinte ale Asociaţiunilor Femenine.

Grupul călugărilor dela Mânăstiri cu vase de tămâie în mână.

Asociaţiile Religioase cu corurile respective.

Credincioşii din diferite parohii cu consiliile parohiale.

Elevii de licee în grupuri compacte, cu conducătorii lor.

Corul seminariilor şi teologilor.

Cântăreţii bisericeşti.

In faţa Palatului Patriarhal şi al Catedralei aşteaptă Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, înconjurat de Inaltul Cler, pregătit pentru serviciul Divin-Te-Deum şi rugăciunea de deslegare a poporului.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, însuşi va citi rugăciunea de deslegare şi de cutremur.

Toată lumea va avea lumânări aprinse în mâini, iar atunci când va trece cortegiul sfânt toţi cei aflaţi pe stradă vor îngenunchia.

Pe tot parcursul cororile vor cânta imnuri religioase.

MASURILE DE ORDINE

La orele 4 d. a. se ridică Sft. Moaşte ale Sft. Dumitru dela Catedrala Patriarhiei şi sunt duse în ceremonial la biserica Sft. Gheorghe.

In Piaţa Sft. Gheorghe aşteaptă încolonaţi, în ordinea arătată în program, tot poporul.

Sft. Moaşte se vor încolona la punctul 10 arătat în program şi porneşte pe următorul traseu:

Biserica Sft. Gheorghe, bul. Colţei până la Universitate, bul. Carol, bul. Elisabeta, până la Palatul ministerului de justiţie, str. Ing. Saligny până la cheiul Dâmboviţei şi apoi urmează traseul pe chei până la Piaţa 6 Septembrie.

Cald ca vara la Huşi

19 Noemvrie

Duminică am avut aici o zi senină şi excepţional de călduroasă.

Aparatele staţiunii meteorologice dela şcoala de viticultură au înregistrat în cursul acestei zile 21 grade la umbră şi 25 la soare.

Au înflorit merii şi flori pe câmp

Fălticeni, 19 Noembrie

După câteva zile de zăpadă şi frig şi mai ales după cutremurul de la 10 Noembrie, timpul s'a încălzit ca în plină primăvară.

Pe câmp au început să apară flori şi în oraş în curtea casei d-lui Calistru, din str. Botoşani, a înflorit un măr de toată frumuseţea. Se semnalează copaci înfloriţi şi pe la sate.

Este semn că toamna va fi de lungă durată.

DELA C. F. R.

Dispoziţii privitoare la călătoria refugiaţilor dobrogeni

Comisariatul general al refugiaţilor din Dobrogea a atras atenţia regiei autonome c. f. r. că e informat că, după eliberarea buletinelor de însoţire emise de staţiunile c.f.r. refugiaţilor din Cadrilater, pe baza foiloor de drum eliberate de acest comisariat, călătoresc cu astfel de bilete persoane nerefugiate şi cere ca posesorii lor să facă dovada că sunt refugiaţi.

In consecinţă, direcţia generală c. f. r. a dispus următoarele:

Cu ocazia revizuirei şi controlului biletelor, posesorii buletinelor de însoţire, emise pe baza foilor de drum ale refugiaţilor dobrogeni, să se ceară acestora să se legitimeze cu adeverinţe, carnete sau alte acte, cu care să facă dovadă că sunt refugiaţi din Cadrilater.

Cei cari nu vor putea dovedi acest lucru vor fi consideraţi ca fără legitimaţii valabile şi trataţi conform dispoziţiilor in vigoare.

REDUCERE TOT ANUL PENTRU VIZITATORII STAŢIEI BĂILE HERCULANE

Direcţia generală c. f. r. a dispus ca vizitatorii staţiei Băile Herculare să beneficieze, ca şi mai înainte, de 50% reducere în tot timpul anului.

In consecinţă, s'a dispus ca această staţie să fie trecută în tabloul staţiilor balneo-climatice cari beneficiază de reducere tot timpul anului.

Transformări şi afilieri de halte

Direcţia generală c. f. r. a decis următoarele:

Halta de mişcare Precistanu, situată între staţiile Focşani şi Putna Seacă a fost transformată în staţie şi va funcţiona numai pentru serviciul de mişcare.

Dela 20 crt. halta de că'ători Turnu, depe linia Răureni-Podul Oltului se va afilia la staţia vecină Jiblea.

Presa germană
şi conferinţele d-lui Nichifor Crainic la Universităţile din Viena

Conferinţele ţinute de d. Nichifor Crainic la universităţile din Viena, Breslau şi Berlin, despre lupta dintre România veche şi România nouă, pentru cucerirea unei concepţii de viaţă proprii şi pentru încadrarea statului în politica Axei, au fost întâmpinate pretutindeni de săli arhipline şi au stârnit un ecou neobişnuit de călduros în publicul german. Marea presă berlineză în special a salutat pe conferenţiar prin articole de largi proportii despre personalitatea complexă, despre ideile şi luptele sale politice şi culturale.

In afară de **Berliner Lokal-Anzeiger**, a cărui convorbire cu d. Nichifor Crainic s'a transmis la timp, **Völkischer Beobacther** publică un articol de trei coloane, însoţit de un portret şi un autograf, în care spune între altele: „Un om de ştiinţă religioasă de cea mai originală marcă şi căruia România nu-i datoreşte numai cea mai bună revistă literară a sa, ci şi temeinice studii filosofice, ziarul naţionalist „Calendarul" şi încă multe altele... Teolog, poet, filosof, întemeietor al unui ziar cu ideologie creştină antisemită, om politic, un bărbat care, cu ani înnainte de noua ordine românească, a căutat să-şi pună cititorii în cunoştinţă şi să-i familiarizeze cu naţional-socialismul, şi al cărui glas influenţează de decenii, în măsură hotărîtoare, întreaga viaţă spirituală a ţării sale".

Berliner Börsen-Zeitung, transcriind o lungă convorbire cu d. Nichifor Crainic şi, amintind acelaş complex de însuşiri în personalitatea sa, adaugă: „pentru felul de înţelegere german e greu de reunit toate aceste calităţi în acelaş om" Ziarul vorbeşte mai departe de actualitatea ideilor din „Programul statului etnocratic", de structura neolatină a limbii româneşti, de necesitatea unei politici de regenerare fizică a rasei noastre, de reînvierea ortodoxă a spiritului românesc, de problemele unei picturi şi arhitecturi româneşti şi de literatura noastră care a înţeles să fie una cu sufletul poporului.

După conferinţa rostită în aula universităţii, în faţa numeroaselor personalităţi celebre ale ştiinţei şi cugetării germane, **Völkischer Beobachter** revine cu un al doilea articol de amplă rezumare, pe care îl însoţeşte cu următoarele consideraţii: „După popasul glorios în Viena al profesorului Crainic, universitatea berlineză a ţinut, la rândul ei, să-i pregătească o primire entusiastă acestui învăţat român. In faţa unei săli arhipline, profesorul Crainic a vorbit despre forţele esenţiale, ce stau la temelia reinnoirii politice şi ideologice a ţării sale. Lucrul ce ne-a uimit, — continuă ziarul — e modul cum dânsul, într'un interval de timp relativ scurt, şi cu o magistrală stăpânire a limbii germane, scotea din cercetarea şi cultura germană, desăvârşit familiarizate, comparaţii rodnice pentru noua viaţă spirituală a ţării sale".

Deutsche Allgemeine Zeitung, comentând aceeaşi conferinţă în termeni deopotrivă de elogioşi, redă pe larg două pasagii în care vorbitorul caracterizează pe de o parte sentimentul singurătăţii româneşti, iar pe de alta puritatea nealterată a religiei poporului nostru. Redactorul citatului ziar încheie astfel: „In conferinţa sa, primită cu mari aplause, profesorul Crainic a vorbit apoi de strânsele legături dintre viaţa spirituală română şi germană, ce există în împrejurările noui create".

Indrăzneţul atac banditesc dela birourile uzinei comunale din Galaţi
Banditii au fost arestaţi

Galaţi, 19 Noembrie

In birourile uzinei comunale Galaţi s'a comis un îndrăzneţ atac banditesc.

Un anume Chirilă Ion, din oraşul nostru, a intrat cu revolverul în biroul casierului Ion Felea, în timpul când acesta număra banii primiţi dela încasatorii vagoanelor de tramvai.

El a ordonat casierului să se întoarcă cu faţa la perete şi apoi a luat banii depe masă, începând să-i bage în buzunar.

Casierul, revenindu-şi după primele momente de spaimă, a dat alarma şi a sărit la bandit spre a-i paraliza activitatea. Acest însă l-a lovit în cap cu un bulon, ameţindu-l.

In acest timp a intrat în casierie un complice al tâlharului, Vasile Drăguţ, care aştepta pe sală.

Personalul birourilor fiind alarmat a venit în biroul casieriei, unde a arestat pe cei doi bandiţi.

Al treilea care făcea de pază afară, a reuşit să dispară.

Cei doi bandiţi au fost predaţi chesturii de poliţie, care face cercetări.

Acest atac banditesc este viu comentat în oraş, pentru îndrăzneala cu care a fost comis.

D. prim-procuror Lupaşcu a acordă un deosebit interes acestui caz şi a ordonat ca cei doi bandiţi să fie înaintaţi parchetului.

Crima de pe hotarul comunei Iecia Mică (Banat)

Timişoara, 18 Nov.

Postul de jandarmi din Iecia Mică a raportat parchetului o crimă făptuită de necunoscuţi, pe hotarul acelei comune.

Nişte trecători au găsit pe ciobanul Gh. Dăncilă, de 32 ani, originar din Poiana Sibiului, mort, iar pe tovarăşul său Gh. Ciorogariu în stare foarte gravă.

Din primele cercetări s'a putut stabili că cei doi ciobani păşteau oile pe hotarul comunei Iecia-Mică.

Se crede că proprietarii terenurilor au venit spre a le cere socoteală. Iscându-se ceartă ei au fost loviţi grav cu ciomegele.

Unul dintre ciobani a încetat din viaţă în urma loviturilor primite, iar celălalt este grav rănit.

Văzându-şi isprava, agresorii au dispărut. Se crede că ei vor fi arestaţi în curând.

Ciobanul rănit grav a fost internat în spital.

Judeţul Făgăraş
Primăria comunei Sebeş
PUBLICAŢIUNE
No. 1718||1940

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 24 Noembrie 1940, orele 10 a. m. primăria comunei Sebeş vinde prin licitaţie publică materialul lemnos, în picioare în pădurea comunei Sebeş, judeţul Făgăraş, pădurea numită Groapele, Seria II, următoarele materiale, pentru cari se va depune o garanţie de 5% din ofertă.

Preţul de strigare este de lei 40.000.

Total format din 1173 arbori de molid, cu un volum total de 320 m. c. lemn de lucru.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu legea contabilităţii publice şi normelor generale de licitaţiuni, precum şi condiţiunile speciale, de cari amatorii pot lua cunoştinţă la Inspectoratul Silvic Alba Iulia, Ocolul Silvic Făgăraş şi Primăria comunei Sebeş.

Supraoferte nu se primesc.

In cazul că la această licitaţie nu se vor vinde lemnele, se va ţine o nouă licitaţie, în ziua de 1 Decembrie 1940, orele 10 a. m., fără altă publicaţie.

Primar, Vichente Bălan

Notar, Ioan Maier

9073